

Του **Παναγιώτη Μαυροειδή**

Στη συνείδηση των αριστερών και κομμουνιστών, αλλά και ευρύτερα του κόσμου, το ΚΚΕ έχει συνδεθεί με την άρνηση του δήθεν “ευρωμονόδρομου” και με την προβολή του αιτήματος της εξόδου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το παράξενο είναι ότι το ΚΚΕ σήμερα θολώνει αυτή του την ιστορική τοποθέτηση, με τουλάχιστον αμφίσημες διακηρύξεις, Και αυτό, ακριβώς τη στιγμή της δικαίωσής του, αλλά και στον καιρό της επείγουσας ανάγκης για απαγκίστρωση από την λυκοσυμμαχία του κεφαλαίου.

Έχει περάσει κάποιο διάστημα από τότε που ένας κόσμος άκουγε κατάπληκτος την τότε γενική γραμματέα του ΚΚΕ Αλέκα Παπαρήγα, να δηλώνει για πρώτη φορά πως “η έξοδος από το ευρώ θα είναι καταστροφή”, ακριβώς τη στιγμή που οι συγκυβερνήσεις των μνημονίων, της άγριας λιτότητας και των ιδιωτικοποιήσεων ήταν στριμωγμένες να απολογούνται για τον καθοριστικό ρόλο της ευρωζώνης και της ΕΕ στον εξανδραποδισμό του λαού. Όποιος θεώρησε ότι ήταν μια φραστική αστοχία, ήρθαν οι κατοπινές τοποθετήσεις να τον διαψεύσουν.

Το ΚΚΕ στερεώνει πλέον μια νέα τοποθέτηση που **απομακρύνει το αίτημα της αποδέσμευσης από τον άμεσο πολιτικό αγώνα**, μέσω της ...μετακόμισής του στο επέκεινα.

Τι έχει στα αλήθεια συμβεί; Η ΑΥΓΗ με περισσή σπουδή πρόβαλε μια φαιδρή εκτίμηση:**Δ. Κουτσούμπας: Υπέρ του ευρώ, κατά της κυβέρνησης Αριστεράς** (ΑΥΓΗ, 28/1/2014). Είναι λοιπόν το ΚΚΕ υπέρ του ευρώ και της ΕΕ πλέον; Η καταφανώς λαθεμένη αυτή άποψη, απλά προδίδει αναζήτηση συννενοχής, μαζί και εκδήλωση χαιρεκακίας. Δεν έχει όμως βασιμότητα.

Αν εμβαθύνει όμως κανείς στην πραγματική συλλογιστική του ΚΚΕ, τα προβλήματα δεν αναδεικνύονται λιγότερο σοβαρά.

“ΕΧΕΤΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΑΝΟΙΧΤΑ!”, προειδοποιεί το ΚΚΕ, απευθυνόμενο με δραματικό και επιτακτικό τόνο σε “Εργατοϋπάλληλους, βιοπαλαιστές αυτοαπασχολούμενους, φτωχούς αγρότες, νέες και νέους, συνταξιούχους”.

Μα τι συμβαίνει και χτυπάει η καμπάνα τόσο δυνατά και γεμίζει η **Διακήρυξη της ΚΕ του ΚΚΕ για τις Ευρωεκλογές του Μάη 2014** κεφαλαία γράμματα και θαυμαστικά προειδοποίησης;

Ορίστε η απάντηση, μέσω της παράθεσης του σχετικού αποσπάσματος.

“Είναι παγίδα ότι υπάρχει φιλολαϊκή διαχείριση της κρίσης, φιλολαϊκή έξοδος από την Ευρωζώνη κατά τα πρότυπα της Αργεντινής, της Ιαπωνίας κ.λπ., δηλαδή χωρίς σύγκρουση με τα μονοπώλια, εγχώρια και ξένα, ευρωενωσιακά, αμερικανικά, ασιατικά και οτιδήποτε άλλο.

Μην πέσετε στην παγίδα των δήθεν «επαναστατικών», «ανατρεπτικών», «αριστερών» κομμάτων και ομάδων που σας τάζουν καλύτερες μέρες, με έξοδο από την Ευρωζώνη, με αλλαγή νομίσματος, με έξοδο από την ΕΕ, ενώ θα παραμένουν στην εξουσία οι μονοπωλιακοί όμιλοι, η πλουτοκρατία.(οι επισημάνσεις είναι δικές μας)”

Και παρακάτω:

“Τέτοιες θέσεις, όπως οι παραπάνω, προωθούν ορισμένες πρώην συνιστώσες και σημερινά «ρεύματα» του ΣΥΡΙΖΑ, το «σχέδιο Β» του Αλαβάνου, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, αλλά και αστικές πολιτικές δυνάμεις σε άλλες χώρες της ΕΕ. Αυτές οι θέσεις δεν είναι ούτε αριστερές, ούτε προοδευτικές, ούτε ριζοσπαστικές.

Είναι αυταπάτη σήμερα, μετά από τόση εμπειρία, η σκέψη και μόνο ότι μπορεί να γίνει «**σκαλοπάτι**» για τη ριζική αλλαγή της κατάστασης η «έξοδος από το ευρώ», η «σκέτη αποδέσμευση», χωρίς άλλες προϋποθέσεις, χωρίς ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα και στρατηγική σύγκρουσης, χωρίς το κυριότερο: Την πάλη για να περάσουν τα εργαλεία της ανάπτυξης, της οικονομίας, στα χέρια της εργατικής τάξης, του λαού, στη δική του εξουσία.(οι επισημάνσεις είναι δικές μας)”.

Ας μας επιτραπούν δύο βασικές παρατηρήσεις:

Πρώτο: Το ΚΚΕ πυροβολεί μία τοποθέτηση, που απλά δεν υπάρχει. Την έχει κατασκευάσει το ίδιο στα μέτρα του. Και δεν υπάρχει σε καμία εκδοχή.

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, όλοι το γνωρίζουν, θέτει το ζήτημα της διπλής αποδέσμευσης από την ευρωζώνη και την ΕΕ, ως κρίσιμο στοιχείο και αποφασιστική πλευρά ενός γενικότερου **αντικαπιταλιστικού προγράμματος και με στόχο την αντικαπιταλιστική ανατροπή**. Καμία σχέση βέβαια με τις κοινές ανοησίες ότι δήθεν οι δυνάμεις της τάζουν ότι *“θα παραμένουν στην εξουσία οι μονοπωλιακοί όμιλοι, η πλουτοκρατία”*. Θέση σαφής, κρυστάλλινη, αναγκαία. Κανένα μπέρδεμα δεν υπάρχει. Το τσουβάλιασμα που επιχειρεί το ΚΚΕ, θυμίζει κακής ποιότητας φοιτητικό συνδικαλισμό.

Κατά τα άλλα, θα προσθέταμε, μακάρι και το **Σχέδιο Β**, που προσεγγίζει μια ριζοσπαστική θέση για έξοδο από την ευρωζώνη, να την συνοδεύσει και με τη θέση της αποδέσμευσης από την ΕΕ. Το αριστερό κίνημα θα είχε όφελος και όχι ζημιά από αυτό και δεν μπορεί να γίνει κατανοητή η στεναχώρια του ΚΚΕ αν αυτό συμβεί και ξεπεραστούν οι ταλαντεύσεις του.

Όσο για τις **αστικές δυνάμεις** που υποστηρίζουν την ...έξοδο από την ΕΕ, το ΚΚΕ καλό θα ήταν να τις ορίσει και κυρίως να απαντήσει στο ερώτημα: *“ποια είναι η βασική αστική στρατηγική;”*. Εμείς πιστεύουμε ότι η άρχουσα τάξη στην Ελλάδα, επιδιώκει με *“νύχια και με δόντια”* (αλλά και με το αίμα του λαού) την παραμονή στην ευρωζώνη και την ΕΕ. Όχι μόνο επειδή έτσι το έχει θέσει ο Σαμαράς ωμά και εκβιαστικά, ευρισκόμενος μάλιστα στις ΗΠΑ. Ούτε μόνο γιατί η πυραμίδα της ελληνικής ολιγαρχίας ωφελήθηκε, ωφελείται και βολεύεται με τις αντεργατικές τομές των μνημονίων. Αλλά και γιατί, ακόμα και εκείνα τα τμήματα της αστικής τάξης, που πλήττονται από το βάθεμα της ανισοτιμίας της σχέσης Ελλάδας και ΕΕ, φοβούνται περισσότερο τον κλονισμό της πολιτικής κυριαρχίας τους, αν μείνουν να λογαριαστούν με το λαό χωρίς τη στήριξη της ΕΕ, παρά την οικονομική τους υποβάθμιση έναντι των ευρωπαίων ανταγωνιστών τους.

Δεύτερο: Είναι εντυπωσιακό το πώς καταφέρνει το ΚΚΕ, να επιστρατεύσει χίλια δύο σωστά πράγματα, στην υπηρεσία μιας εντελώς λαθεμένης τοποθέτησης. Η έξοδος από την ευρωζώνη με παραμονή στην ΕΕ, επισημαίνει το ΚΚΕ, δε θα αλλάξει ριζικά τα πράγματα. Μέσα στην πραγματικότητα της καπιταλιστικής κυριαρχίας και τη δίνη της καπιταλιστικής κρίσης, συνεχίζει, η έξοδος από την ΕΕ, δεν θα ωφελήσει αν δε συνοδευτεί από τη σύγκρουση και την ανατροπή των ορίων του καπιταλισμού.

Πολύ σωστές επισημάνσεις! Γιατί όμως γίνονται; Που στοχεύουν; Για να υποστηριχθεί η άποψη ότι αυτά δε φτάνουν και πρέπει να πάμε και παραπέρα ή για να δικαιολογηθεί ή άρνηση αυτών των στόχων στον παρόντα πολιτικό χρόνο; Το ΚΚΕ, συνειδητά ή όχι υπηρετεί το δεύτερο, στο πλαίσιο μιας ανεστραμμένης λογικής, απολύτως αντιδιαλεκτικής και εντυπωσιακά στατικής. Το ΚΚΕ φαίνεται εν τέλει να αρνείται το καθήκον που έχει μια

πολιτική πρωτοπορία, που συμπυκνώνεται στο χάραγμα των δρόμων ώστε η σημερινή συναίνεση στις αστικές στρατηγικές, να μετατρέπεται σε ρήξη μαζί τους, με πολλαπλασιαστικές επιδράσεις στη λαϊκή συνείδηση και τον πολιτικό συσχετισμό. Αντί αυτού αντιλαμβάνεται τελικά την πολιτική πάλη ως ένα κομματικό φροντιστήριο με έπαθλο ένα συνολικό βαθμό κατανόησης των κομματικών θέσεων του ως “πακέτο”.

Άραγε, με αυτή τη λογική, τι χρειάζεται η πάλη για αυξήσεις, μιας και αυτή ενέχει τον κίνδυνο να θεωρήσει κανείς ότι μπορεί να έχει σταθερές κατακτήσεις στον καπιταλισμό; Τι σπουδαιότητα έχει η πάλη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού ή της ενέργειας, από τη στιγμή που ο κρατικός τομέας υπηρετεί το κεφάλαιο στον καπιταλισμό; “Ματαιότης, ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότης”, θα μπορούσε να είναι η συνόψιση. Η συλλογιστική αυτή αν τραβηχτεί στις ακραίες μορφές της, αποτελεί και το πολιτικό και ψυχολογικό υπόβαθρο σε πολλούς κομμουνιστές της επιρροής του ΚΚΕ, να θεωρούνται εν τέλει όλοι οι εργαζόμενοι ως “υποταγμένοι” ή με “μεσοβέζικες απόψεις” και πάντα “γεμάτοι αυταπάτες”, οδηγώντας τελικά σε αποστράτευση.

Το ΚΚΕ εναντιώνεται στην άμεση προβολή του αιτήματος από την αποδέσμευση από την ΕΕ, ως κρίκου για την αντικαπιταλιστική πάλη και την κατανόηση της σύγκρουσης με το κεφάλαιο, στο όνομα του ότι ..μπορεί να δημιουργήσει αυταπάτες για τον καπιταλισμό. Και αυτό, τη στιγμή που υπάρχει μαζική μετατόπιση μέσα στον ελληνικό λαό της συνειδητοποίησης του καταστρεπτικού ρόλου της ευρωζώνης και της ΕΕ. Η μεταβολή αυτή δεν ήταν αυθόρμητη. Έχει συμβάλει σε αυτό η κομμουνιστική και αντικαπιταλιστική αριστερά και φυσικά το ΚΚΕ με ιδιαίτερο τρόπο, χρόνια τώρα. Αυτή η μετατόπιση πρέπει να αναπτυχθεί, να βαθύνει, να συνδεθεί με τον αγώνα ενάντια στην καπιταλιστική εκμετάλλευση. Διαφορετικά, είναι σα να βρίσκεσαι μπροστά σε ένα εργοστάσιο που έχει ανακοινώσει δεκάδες απολύσεις, με έξαλλους από οργή εργαζόμενους και να τους λες κουνώντας το δάχτυλο: “Μα καλά. Και αν δηλαδή σας ξαναπάρουν πίσω σε αυτό το κάτεργο, θα έχει καταργηθεί η εκμετάλλευση και ο εργοδοτικός δεσποτισμός; Θα είστε ικανοποιημένοι αν δουλεύετε, τη στιγμή που τα μονοπώλια θα μένουν ακλόνητα;”.

Πραγματικά εντυπωσιάζει η στατικότητα των τοποθετήσεων.

Προσέξτε την ερώτηση και την αντίστοιχη απάντηση στην πρόσφατη **συνέντευξη του Δ. Κουτσούμπα στην εκπομπή «Στον Ενικό»**

Ερώτηση: Αν ο Παπανδρέου το 2010 αντί να βγει και να πει για το πρώτο μνημόνιο έβγαине και έλεγε διαγράψω μονομερώς το χρέος. Ποια θα ήταν η επόμενη μέρα;

Απάντηση: «Χρεοκοπία θα ήταν. Θα ήταν το ίδιο μ' αυτό που λένε διάφορες δυνάμεις εδώ στην Ελλάδα που εμφανίζονται και ως επαναστατικές και ως αριστερές κλπ, να φύγουμε από το ευρώ μόνο, από την ευρωζώνη. Θα ήταν το ίδιο. Μα, αν φύγεις μόνο από το ευρώ, την ευρωζώνη, χωρίς να φύγεις από την ΕΕ και χωρίς να έχεις τα εργαλεία – προσέξτε αυτό πρέπει να καταλάβει και ο κόσμος. Να έχεις τα εργαλεία, πρέπει να κοινωνικοποιήσεις επιχειρήσεις, τη βαριά βιομηχανία. Πρέπει να την πάρει στα χέρια του ο λαός, τον πλούτο αυτό. Αλλιώς δε γίνεται. Αλλιώς είναι δώρο άδωρο να λες να φύγω από το ευρώ, να φύγω από την ΕΕ και ο καπιταλισμός να μένει καπιταλισμός, βεβαίως μετά θα απομονωθείς».

Τι να πει κανείς! Δεν περνάει από το μυαλό να ειπωθεί ότι ο Παπανδρέου θα προτιμούσε να πουλήσει τη μάνα του, παρά να διαγράψει μονομερώς το χρέος, ακριβώς γιατί υπηρετούσε την αστική τάξη. Ούτε ότι αν διαγραφή του χρέους και έξοδος από την ΕΕ, επιβάλλονταν με εργατικό και λαϊκό ξεσηκωμό, θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε ντόμινο θετικών ανατρεπτικών εξελίξεων εντός και εκτός Ελλάδας!

Παράλληλα, η δημοσίευση της **ΔΙΑΚΗΡΥΞΗΣ ΤΗΣ «ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ»**, γεννά και άλλα ερωτήματα.

Πως τοποθετείται εκεί το ΚΚΕ, εν όψει μάλιστα των ευρωεκλογών;

Ας παρακολουθήσουμε:

“Πιστεύουμε στο δικαίωμα κάθε λαού να επιλέγει κυρίαρχα το δρόμο ανάπτυξής του, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος αποδέσμευσης από τις εξαρτήσεις, από την ΕΕ, το ΝΑΤΟ και κάθε άλλο ιμπεριαλιστικό οργανισμό, να παλεύει για το σοσιαλιστικό δρόμο ανάπτυξης.(οι επισημάνσεις είναι δικές μας)”

Τι βλέπουμε εδώ; Δεν διατυπώνεται καμία θέση, αίτημα ή στόχος για αποδέσμευση από την ευρωζώνη και την ΕΕ, με οποιοδήποτε χρώμα και πρόσημο. Αντί αυτού, γίνεται μια παραχώρηση δικαιώματος(!), αν ένας λαός το επιλέξει, να αποδεσμευτεί από “τις εξαρτήσεις, από την ΕΕ, το ΝΑΤΟ”! Πολύ ευγενικό και μεγαλόψυχο...

Υπάρχει όμως και θέση και στόχος σε ότι αφορά το ζήτημα και με αυτό κλείνει η σχετική διακήρυξη:

“ΟΧΙ στην ΕΕ των μονοπωλίων, του κεφαλαίου και των πολέμων!

Για μια Ευρώπη της ευημερίας των λαών, της ειρήνης, της κοινωνικής δικαιοσύνης και των

δημοκρατικών δικαιωμάτων, του σοσιαλισμού!».

Αν θέλουμε να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους, η θέση αυτή θυμίζει τις πιο δεξιές εποχές του πάλε ποτέ ΚΚΕ Εσωτερικού και του Λεωνίδα Κύρκου. Και εδώ τα πράγματα γίνονται σοβαρότερα, τα δε ερωτήματα βαρύτερα...

Πηγή:aristeroblog.gr